

PARAULA I VIDA

25è aniversari de la Constitució d'Andorra

Enguany s'escauen els 25 anys de l'aprovació en referèndum de la Constitució del Principat d'Andorra, i aquest creixement en democràcia, respecte dels drets humans i servei a la modernització del país, té a veure amb el Regne de Déu i el triomf pasqual del Ressuscitat. El Concili Vaticà II afirmava que l'esperança en una terra nova—en la vida eterna— «no ha d'esmoreir, sinó més aviat avivar, la preocupació de perfeccionar aquesta terra, on creix el cos de la nova família humana (...) i encara que cal distingir acuradament progrés temporal i creixement del Regne de Crist, no obstant això, el primer, en tant que pot contribuir a ordenar millor la societat humana, interessa en gran mesura al Regne de Déu» (*Església en el món, Gaudium et Spes*, n. 39).

Segurament la Constitució fou l'aportació més gran com a Copríncep del nostre estimat Arquebisbe Joan Martí i Alanís (1928-2009) i un pas històric de gegant d'Andorra. Treballada gràcies als Coprínceps, al Consell general i al Poble Andorrà, aquesta Carta Magna Andorrana va donar un impuls molt gran al país i el va assentar amb decisió i responsabilitat en el concert de les nacions democràtiques. És una alegria per a Andorra i també per a tot

el nostre Bisbat que sempre ha estat molt vinculat al Principat, a causa de la peculiaritat dels seus Bisbes-Coprínceps que, per raons pastorals, han exercit i exercim aquest servei al petit país dels Pirineus, prestant-li el servei del seu Cap d'Estat.

La Constitució Andorrana és el text legal on es plasmen els principis fonamentals sobre els quals descansa l'organització de l'Estat de dret, els límits i les facultats d'aquest Estat, així com els deures i drets dels individus i les institucions. És el text que regula les institucions bàsiques del país, que conté les normes fonamentals de pau i convivència, i que ha de ser respectat per qualsevol altra norma de rang inferior. Després d'un llarg i no fàcil recorregut, finalment el Poble Andorrà, amb una participació del 75,74%, va expressar la seva acceptació de la Constitució amb el 74,19% de vots afirmatius. Així fou aprovada en el referèndum del 14 de març de 1993, ara acaba de fer 25 anys. Això avui és història, de la qual els Andorrans se'n poden sentir ben orgullosos i satisfets. Quan els pobles avancen democràticament podem dir que també es fa més present el Regne de Déu que transcendeix la política, és clar, però que arrela en la vida dels homes i la salva.

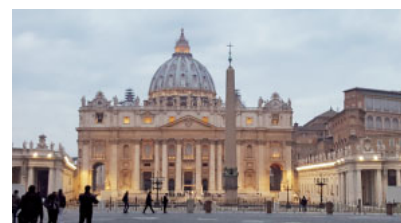
Podem comprendre que aquests 25 anys no han passat en va, i ens sacsegen els nous reptes que cal afrontar, que també són els reptes d'Europa a la qual Andorra se sent ben unida i formant-ne part. Es fa necessari treballar tots els europeus, també des d'Andorra, per un futur basat en la capacitat de cooperar junts per superar recels, menyspreus o divisions, afavorint sempre la pau i la comunió entre tots els pobles del Continent. La Constitució Andorrana de 1993 assegura els valors de la llibertat, la democràcia, la justícia social i també del reconeixement real i efectiu dels drets de les persones i de la seva dignitat. Per això la lletra i l'esperit constitucionals ajuden a encarar el futur del país amb confiança, relançant un nou humanisme amb models econòmics més inclusius i equitatius, orientats no al gaudi d'uns pocs, sinó al benefici de les persones i de tota la societat.

Ens alegrem i donem gràcies a Déu pel recorregut fet per Andorra. I en temps de Pasqua no deixem de veure-ho com un signe de les conseqüències de la victòria de Jesús i del triomf de la veritat i de la justícia.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell
i Copríncep d'Andorra

ACTUALITAT

Trobada en el Diumenge de la Divina Misericòrdia

Els dies 7 i 8 d'abril va tenir lloc a Roma, coincidint amb Diumenge de la Divina Misericòrdia, una Trobada sobre l'espiritualitat de la misericòrdia amb el lema «Misericòrdia: perdó i do». Aquesta trobada va tenir la intenció de reunir totes les realitats vinculades amb l'*Espiritualitat de la Misericòrdia* i tots aquells que desitgen viure aquesta profunda espiritualitat, cor de l'Evangelí.

El dia 7 va tenir lloc una Vetlla de pregària on hi van participar els Missioners de la Misericòrdia provinents de tot el món i van estar disponibles per a celebrar el Sagrament de la Reconciliació. De la Diòcesi d'Urgell està previst que hi participin els Missioners de la Misericòrdia Mn. Antoni Elvira i Mn. Ignasi Navarri.

El dia 8, Diumenge de la Divina Misericòrdia, el Papa Francesc va presidir la Santa Missa a la Plaça de Sant Pere.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Do, gràcia, gratuïtat

El seu sepulcre és buit: aquesta és l'evidència immediata amb la que els amics de Jesús es troben i a partir de la qual aniran descobrint l'abast d'allò que s'ha esdevingut: el Senyor ha ressuscitat! Tot i que l'Escriptura anunciava que Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts (Evangeli del dia de Pasqua, Jn 20,1-9), els cal seguir el tram més o menys llarg que va de la primera constatació al coneixement i convenciment ple del que aquesta significa. A l'inici d'aquest camí, durant el seu recorregut i en la seva culminació no hi ha sinó do, gràcia, gratuïtat.

A l'Evangeli d'aquest tercer diumenge de Pasqua se'ns narra la situació anímica dels deixebles: es-

tan esglaiats, no reconeixen Jesús, creuen que és un esperit, estan alarmats, tenen el cor ple de dubtes. Jesús se'ls mostra ell mateix, el qui havia estat crucificat (*els ensenyava les mans i els peus*) es deixa palpar, menja amb ells. I arriba el moment definitiu, de final de recorregut: *Llavors els obrí l'enteniment perquè compreguessin el sentit de les Escriptures* (Lc 24,45). Ara el reconeixen plenament, ara copsen la realització del que havia estat anunciat.

Molts de nosaltres potser no recordem en quin moment de la nostra història de fe el Misteri de la Resurrecció de Jesús se'ns va fer—per do—diàfan i la convicció més certa, de manera que en van quedar còmplices el nostre esperit i també en el nostre enteniment.

Creure en la Resurrecció de Jesús és mirar-nos i agrair el do rebut, sabent que la seva resurrecció és garantia de la nostra. És també mirar la realitat humana amb ulls nous. Uns ulls que es deixen interpel·lar per aquelles circumstàncies personals i col·lectives mancades de vida: sepulcres buits que reclamen sentit i participació en la vida del Ressuscitat.

Es tracta que amb la nostra acció siguem testimonis del Ressuscitat i comuniquem la vida que ell ens dona allà: vida plena de sentit, de misericòrdia. Vida que fomenta el bé comú, la justícia, la fraternitat.

Bona Pasqua!

Concepció Huerta

PALABRA Y VIDA

25.º aniversario de la Constitución de Andorra

Este año se celebran los 25 años de la aprobación en referéndum de la Constitución del Principado de Andorra, y este crecimiento en democracia, respeto de los derechos humanos y servicio a la modernización del país, tiene que ver con el Reino de Dios y el triunfo pascual del Resucitado. El Concilio Vaticano II afirmaba que la esperanza en una tierra nueva —en la vida eterna— «no debe amortiguar, sino más bien avivar, la preocupación de perfeccionar esta tierra, donde crece el cuerpo de la nueva familia humana (...) y aunque hay que distinguir cuidadosamente progreso temporal y crecimiento del Reino de Cristo, sin embargo, el primero, en cuanto puede contribuir a ordenar mejor la sociedad humana, interesa en gran medida al Reino de Dios» (*Iglesia en el mundo, Gaudium et Spes*, n.º 39).

Seguramente la Constitución fue la mayor aportación como Copríncipe de nuestro querido Arzobispo Joan Martí Alanís (1928-2009) y un paso histórico de gigante de Andorra. Trabajada gracias a los Copríncipes, al Consejo general y al Pueblo Andorrano, esta Carta Magna Andorrana dio un impulso muy grande al país y lo asentó con decisión y responsabilidad en el concierto de las naciones democráticas. Es una alegría para Andorra y también para todo nuestra Diócesis que siempre ha estado muy vinculada al Principado, debido a la peculiaridad de sus Obispos-Copríncipes que, por razones pastorales, han ejercido y ejercemos este servicio al pequeño país de los Pirineos, prestándole el servicio de ser su Jefe de Estado.

La Constitución Andorrana es el texto legal donde se plasman los principios fundamentales sobre los que descansa la organización del Estado de derecho, los límites y las facultades de este Estado, así como los deberes y derechos de los individuos y las instituciones. Es el texto que regula las instituciones básicas del país, que contiene las normas fundamentales de paz y convivencia, y que debe ser respetado por cualquier otra norma de rango inferior. Después de un largo y no fácil recorrido, finalmente el Pueblo Andorrano, con una participación del 75,74%, expresó su aceptación de la Constitución con el 74,19% de votos afirmativos. Así fue aprobada en el referéndum del 14 de marzo de 1993, ahora se acaban de cumplir 25 años. Esto hoy es historia, de la que los Andorranos se pueden sentir muy orgullosos y satisfechos. Cuando los pueblos avanzan democráticamente podemos decir que también se hace más presente el Reino de Dios que trasciende la política, claro está, pero que arraiga en la vida de los hombres y la salva.

Podemos comprender que estos 25 años no han pasado en vano, y nos sacuden los nuevos retos que hay que afrontar, que también son los retos de Europa a la que Andorra se siente bien unida y formando parte. Se hace necesario trabajar todos los europeos, también desde Andorra, por un futuro basado en la capacidad de cooperar juntos para superar recelos, desprecios o divisiones, favoreciendo siempre la paz y la comunión entre todos los pueblos del Continente. La Constitución Andorrana de 1993 asegura los valores de la libertad, la democracia, la justicia social y también del reconocimiento real y efectivo de los derechos de las personas y de su dignidad. Por eso la letra y el espíritu constitucionales ayudan a encarar el futuro del país con confianza, relanzando un nuevo humanismo con modelos económicos más inclusivos y equitativos, orientados no al disfrute de unos pocos, sino al beneficio de las personas y de toda la sociedad. Nos alegramos y damos gracias a Dios por el recorrido realizado por Andorra. Y en tiempo de Pascua no dejamos de verlo como un signo de las consecuencias de la victoria de Jesús y del triunfo de la verdad y de la justicia.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell
y Copríncipe de Andorra

Aprender sobre valores i religió

Més de 10.600 joves s'han matriculat a Religió en la diòcesi d'Urgell aquest curs

S'obren els terminis per inscriure els infants i adolescents a les classes de l'ensenyament catòlic a les escoles. L'espai religiós escolar (ERE) és un espai de llibertat. La llibertat de totes les persones, perquè no estem parlant de la catequesi ni de cap imposició... estem parlant de la llibertat de tria dels pares sobre el tipus d'ensenyament per als seus fills. Cada escola ha d'oferir, obligatòriament, l'ensenyament de l'assignatura de Religió, ja que l'educació no és una propietat de l'Estat, sinó que és un dret constitucional, emparat en l'article 27.3 en la Constitució espanyola i en l'article 20.3 de la Constitució andorrana. Les autoritats tenen doncs el deure de posar els mitjans per a què es pugui dur a terme.

En aquest context, la diòcesi d'Urgell cultiva l'ensenyament de l'assignatura de Religió amb un bon equip de mestres i professors de Religió que treballen en 101 centres. Són 96 persones que treballen per a transmetre valors sòlids en qüestions essencials als infants i als adolescents, qüestions que eren transcendents per a la vida fa 2.000 anys i que, avui, segueixen vigents.

A Urgell, el nombre d'inscrits en l'assignatura de Religió és de 10.671 en total, en centres públics i centres concertats. El major nombre d'inscrits se situa en l'etapa de l'educació primària, en la que es van inscriure 6.214 infants a principis del curs passat; en l'etapa d'educació secundària n'hi ha uns 3.000 joves que segueixen rebent el missatge de l'ensenyament religiós. Quan parlem de l'ensenyament religiós catòlic en l'àmbit escolar, estem parlant de la transmissió de coneixements de la fe,

explicitat d'una manera que pugui entrar en diàleg amb la cultura i la ciència humanes. És un coneixement també per entendre millor la nostra cultura i les nostres tradicions, de profundes arrels cristianes.

Ara és el moment per a molts pares de renovar el compromís vers els seus fills i la transmissió d'aquests coneixements i de la fe.

Recés per als fidels de la diòcesi

Els dies 23 i 24 de març va tenir lloc, a la Casa d'espiritualitat del Sant Crist de Balaguer, un recés per als fidels de la diòcesi, predicat per l'Arquebisbe d'Urgell Joan-Enric Vives, per preparar espiritualment la Setmana Santa. Hi van assistir uns quaranta fidels, que en clima de silenci i de pregària, van anar seguint els Oficis de pregària previstos, la Vetlla de la nit, l'Eucaristia i les 4 predicacions, seguides de meditació per-

sonal, de què va constar el recés de dos dies. L'Arquebisbe va estar acompanyat pel Vicari episcopal per a l'acció pastoral, Mn. Antoni Elvira. L'Arquebisbe Joan-Enric va

fixar l'atenció dels participants en la litúrgia dels dies sants, especialment el Tridu Pasqual, donant pistes per a viure'l a fons, a través dels Evangelis de totes les celebracions d'aquests dies: Rams, Passió, Missa Crismal, Cena del Senyor i lavatori dels peus, Passió, Sepulcre, Vetlla Pasqual i Dia de Pasqua.

Va lliurar uns esquemes didàctics perquè poguessin seguir durant els moments personals d'oració.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

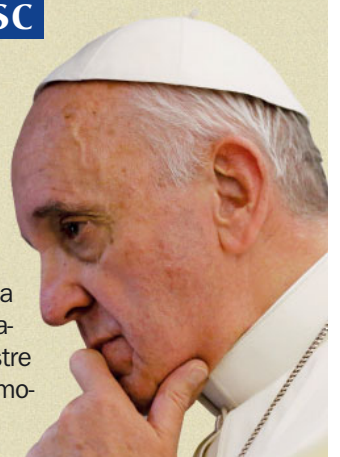

@Pontifex: «Qui confessa els seus pecats amb humilitat i sinceritat rep el perdó i retroba de nou la unió amb Déu i amb els germans» (14 de febrer).

@Pontifex: «El missatge de Jesús és incòmode i ens incomoda, perquè desafia el poder religiós mundà i provoca les consciències» (17 de febrer).

@Pontifex: «Oferir un do de gratitud a Jesús és dedicar temps a una persona difícil, ajudar algú que no ens resulta interessant» (25 de febrer).

@Pontifex: «Estem tots cridats a viure la joia que neix de la trobada amb Jesús per vèncer el nostre egoisme, sortir de la nostra comodat» (28 de febrer).

12a Trobada de Mestres i Professors de Religió a Barcelona

Uns 77 mestres i professors de Religió de la nostra diòcesi, encapçalats pel Delegat d'Ensenyament, Mn. Pepe Chisvert, van participar el dissabte 17 de març a la 12a Trobada de Mestres i Professors de Religió de les diòcesis amb seu a Catalunya, que es va celebrar al Col·legi dels Jesuïtes Sarrià-Sant Ignasi de Barcelona. En total hi van participar uns 300 mestres i professors de Religió que imparteixen aquesta assignatura en centres públics, concertats i privats de Catalunya i d'Andorra.

Van obrir l'acte els parlaments de l'Arquebisbe de Tarragona i President de la Conferència Episcopal Tarraconense, Mons. Jaume Pujol, i l'Arquebisbe de Barcelona, el Cardenal Mons. Joan Josep Omella.

La jornada l'organitzen conjuntament les delegacions d'Ensenyament dels deu bisbats amb seu a Catalunya, agrupades en el Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC) i la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, que agrupa 400 escoles cristianes (FECC). Enguany amb el lema «Aprendre. Ensenyar» és un espai de trobada i un moment de formació i reciclatge per als docents d'aquesta matèria. Va ser un espai de trobada i de formació que mostra com l'assignatura de Religió, a més d'oferir coneixements, ofereix els valors que emanen de l'Evange-

li, i dona a conèixer la identitat del cristianisme per ajudar a la construcció integral de les persones en la seva etapa formativa.

La ponència central de la jornada portà per títol «La passió per educar», i va anar a càrrec de Javier Cortés, expert en educació i religiós marianista. Cortés és professor de Filosofia i actualment Director del col·legi Summa Aldapeta de Sant Sebastià, un complex educatiu dels marianistes amb més de 2.000 alumnes. És autor de nombrosos materials didàctics i, recentment, ha publicat el llibre *La Escuela Católica, una reflexión sobre cómo ser verdaderamente significativos* (PPC). Va ser President del grup editorial SM i de la Federació de Gremios de Editores Españoles.

En la segona part de la jornada, els mestres i professors de Religió van repartir-se entre setze ofertes formatives diferents per millorar la seva tasca docent i compartir recursos educatius. En els tallers de formació simultanis es van tractar temes com el silenci, l'art cristià, l'espiritualitat ecològica, l'aprenentatge digital, diversos mètodes per explicar la Bíblia i la litúrgia als infants i joves, o temes socials com els refugiats.

La jornada es va cloure amb un acte musical a càrrec de l'Escola de Música Kostka-Jesuïtes Gràcia i amb una Eucaristia.

Conferència de Mons. Vives a la Residència geriàtrica de Sant Domènec de Balaguer

El dia 15 de març, Mons. Joan-Enric Vives va visitar la Residència geriàtrica de Sant Domènec de Balaguer. A la seva arribada fou rebut pel President de la Junta de Patronat de l'«Associació Residència Geriàtrica Sant Domènec», Sr. Jaume Camarasa, i pels membres de la Junta de la Residència així com pel Rector de Balaguer i Arxiprest de Noguera, Mn. Joan Pujol, i els sacerdots allí residents, Mn. Josep M. Tarragó i Mn. Joan Escalles.

Mons. Vives pogué mantenir una petita entrevista amb els membres de la Junta i interessar-se pel funcionament de la Residència geriàtrica, que actualment té 146 residents, i que es va construir amb l'aportació del Bisbat d'Urgell que va cedir uns terrenys per a la seva construcció i altres generoses donacions, i amb el treball sempre voluntari de les diverses Juntes del Patronat. Posteriorment, Mons. Vives s'adreçà a la sala d'actes de la Residència on s'havien aplegat uns 70 padrins i padrines que van rebre l'Arquebisbe amb un fort aplaudiment. El President va adreçar unes paraules a l'Arquebisbe per agrair la seva presència i la bona col·laboració que sempre ha existit entre el Bisbat i la Junta del Patronat i li va fer obsequi d'un petit regal en record de la seva visita.

A continuació, Mons. Vives oferí una conferència als residents titulada «Viure amb esperança» on va subratllar que tota persona humana ha estat creada a imatge i semblança de Déu i, per tant, té una immensa dignitat que res ni ningú, per més pecats i errors que s'hagin pogut cometre en la vida, ens pot treure. L'Arquebisbe insistí que la vida és diferent a cada etapa (històrica i vital) i va anar desgranant les diferents etapes del viure i els reptes que es presenten en cadascuna d'elles. Va insistir sobretot en la vellesa i en els problemes que s'hi presenten: les malalties, els desencisos, les xacres però també com n'és d'important valorar aquest moment per a pregar, oferir, estimar i donar testimoni d'amor envers la família i amb compromisos adients envers la societat. Mons. Vives va voler agrair tot el treball que la gent gran ha realitzat per fer gran el país i com s'ha de reconèixer l'ancianitat com un moment important de la vida per a retrobar el sentit més ple: la pregària, el preparar-se per a la mort, amb els seus enigmes i misteri, etc. Finalment, encoratjà els padrins a reconèixer les errades, limitacions i pecats de la vida i, si cal, demanar-ne perdó a Déu, però sempre confiar en la misericòrdia de Déu i no tancar-se en les pròpies culpes.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fets 6,8-15 / Sl 118 / Jo 6,22-29]. St. Toribi de Lièbana, bisbe; santa Engràcia, vg., i companys mrs. a Saragossa; sant Benet-Josep Labre, captaire.

17. □ Dimarts [Fets 7,51-8,1a / Sl 30 / Jo 6,30-35]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i màrtirs a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac, 155-166) i màrtir, sant Robert, abat; beata Ma-

rianna de Jesús, verge; beat Baptista Spagnoli, religiós carmelità.

18. □ Dimecres [Fets 8,1b-8 / Sl 65 / Jo 6,35-40]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; beat Andreu Hibernon, religiós franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, religiosa carmelitana.

19. □ Dijous [Fets 8,26-40 / Sl 65 / Jo 6,44-51]. Sant Lleó IX, papa

(alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.

20. □ Divendres [Fets 9,1-20 / Sl 116 / Jo 6,52-59]. Sant Sulpici, màrtir; santa Agnès de Montepulciano, verge dominicana; santa Oda, verge.

21. □ Dissabte [Fets 9,31-42 / Sl 115 / Jo 6,60-69]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de

Canterbury i doctor de l'Església, nat a Aosta; sant Silví, màrtir; sant Conrad de Parzham, religiós caputxí.

22. □ Diumenge vinent, IV de Pasqua (lit. hores: 4a setm.) [Fets 4,8-12 / Sl 117 / 1Jo 3,1-2 / Jo 10,11-18]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i màrtirs; sant Agapit I, papa; santa Senorina, verge.

Diumente III de Pasqua (B)

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 3,13-15,17-19)

En aquells dies, Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vauc entregat i vauc negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el vauc negar i vauc demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els vostres dirigents no sabíeu el que fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostres culpes.»

▶ Salm responsorial (4)

R. *Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor. O bé: Al·leluia.*

Responeu-me quan us invoco, / oh Déu que em feu justícia. / M'heu eixamplat el cor en els perills, / compadiu-me i escolteu el meu prec. R.

Sapigueu que el Senyor m'ha fet favors meravellosos; / el Senyor m'escolta sempre que l'invoco. R.

Molts exclamen: «En qui trobarem el nostre goig? / Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor!» R.

M'adormo en pau així que em fico al llit i em sento en vós segur, / només en vós, Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 2,1-5a)

Fillets, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 24,35-48)

En aquell temps els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres.» Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «Per què us alarmeu? Per què us vénen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus, sóc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo en tinc.» I mentre deia això els ensenyava les mans i els peus. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «No teniu aquí res per menjar?» Ells li donaren un tall de peix a la brasa i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, us havia dit que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salmes.» Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escripures, i els digué: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis.»

▶ Lectura de los Hechos de los Apóstoles (Hch 3,13-15,17-19)

En aquellos días, Pedro dijo al pueblo: «El Dios de Abraham, de Isaac y de Jacob, el Dios de nuestros padres, ha glorificado a su siervo Jesús, al que vosotros entregasteis y de quien renegasteis ante Pilato, cuando había decidido soltarlo. Vosotros renegasteis del Santo y del Justo, y pedisteis el indulto de un asesino; matasteis al autor de la vida, pero Dios lo resucitó de entre los muertos, y nosotros somos testigos de ello. Ahora bien, hermanos, sé que lo hicisteis por ignorancia al igual que vuestras autoridades; pero Dios cumplió de esta manera lo que había predicho por los profetas, que su Mesías tenía que padecer. Por tanto, arrepentíos y convertíos, para que se borren vuestros pecados.»

▶ Salmo responsorial (4)

R. *Haz brillar sobre nosotros, Señor, la luz de tu rostro. O bien: Aleluya.*

Escúchame cuando te invoco, Dios de mi justicia; / tú que en el aprieto me diste anchura, / ten piedad de mí y escucha mi oración. R.

Sabedlo: el Señor hizo milagros en mi favor, / y el Señor me escuchará cuando lo invoque. R.

Hay muchos que dicen: «¿Quién nos hará ver la dicha, / si la luz de tu rostro ha huido de nosotros?». R.

En paz me acuesto y enseguida me duermo, / porque tú solo, Señor, me haces vivir tranquilo. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 2,1-5a)

Hijos míos, os escribo esto para que no pequéis. Pero, si alguno peca, tenemos a uno que abogue ante el Padre: a Jesucristo, el Justo. Él es víctima de propiciación por nuestros pecados, no sólo por los nuestros, sino también por los del mundo entero. En esto sabemos que lo conocemos: en que guardamos sus mandamientos. Quien dice: «Yo lo conozco», y no guarda sus mandamientos, es un mentiroso, y la verdad no está en él. Pero quien guarda su palabra, ciertamente el amor de Dios ha llegado en él a su plenitud.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 24,35-48)

En aquel tiempo, los discípulos de Jesús contaron lo que les había pasado por el camino y cómo lo habían reconocido al partir el pan. Estaban hablando de estas cosas, cuando él se presentó en medio de ellos y les dice: «Paz a vosotros.» Pero ellos, aterrorizados y llenos de miedo, creían ver un espíritu. Y él les dijo: «¿Por qué os alarmáis?, ¿por qué surgen dudas en vuestro corazón? Mirad mis manos y mis pies: soy yo en persona. Palpadme y daos cuenta de que un espíritu no tiene carne y huesos, como veis que yo tengo». Dicho esto, les mostró las manos y los pies. Pero como no acababan de creer por la alegría, y seguían atónitos, les dijo: «¿Tenéis ahí algo de comer?». Ellos le ofrecieron un trozo de pez asado. Él lo tomó y comió delante de ellos. Y les dijo: «Esto es lo que os dije mientras estaba con vosotros: que era necesario que se cumpliera todo lo escrito en la Ley de Moisès y en los Profetas y Salmos acerca de mí». Entonces les abrió el entendimiento para comprender las Escrituras. Y les dijo: «Así está escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día y en su nombre se proclamará la conversión para el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto.»

COMENTARI

L'havien reconegut quan partia el pa

Stette in mezzo a loro (Ell es va quedar al mig d'ells), 2014. Aquarel·la de Maria Cavazzini Fortini

El discurs de Pere al recinte del Temple ve motivat per la guarició del coix *invàlid de naixement* (3,1s) i la posterior reacció de *tot el poble* que *lloava Déu*, i del mateix coix curat que *no se separava de Pere i Joan*.

El discurs vol desfer el malentès dels qui pensen que Pere i Joan, pel seu propi poder, han curat *el qui demanava caritat a la Porta Bonica del Temple*.

El discurs, cristològic i missioner, s'adreça als jueus proclamant el kerigma cristià: *Déu ha glorificat Jesús, el seu Servent... ressuscitant-lo d'entre els morts*.

El punt central és que, *gràcies a la fe en el seu Nom, Jesús ha restablert l'home que tots coneixeu. Aquesta fe, que ve per Ell, l'ha curat completament* (v. 16).

L'exhortació de 1Jn pren un to més personal i directe adreçant-se als qui anomena *«fillets meus»* amb preocupació pastoral semblant a l'amor patern.

Indiscutiblement el millor seria viure sense pecar. Però la realitat és la que és i cal no oblidar-la!

Per això cal confessar els pecats sense que el seu reconeixement ens enfonsi en la desesperació.

Confessar el pecat és ja oposar-se a ell.

Si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor: Jesucrist.

El Paràclit/Defensor per excel·lència a l'evangeli de Jn és l'Esperit Sant; però a 1Jn ho és també Jesucrist.

Presentar Jesucrist com a *víctima propiciatòria pels nostres pecats* evoca la seva Mort i Resurrecció com «expiació pels nostres pecats».

L'Evangeli força la cronologia situant la presència del Ressuscitat a Jerusalem el mateix vespre quan *els dos deixebles* retornen d'Emmaús on anaven quan *el dia començava a declinar*. Hi preval l'interès teològic per situar el dia de Pasqua l'origen de tota la fe cristiana. *Esglaiats van creure que veien un esperit: la reacció d'esglai, alarma i dubtes*, subratlla apològicament la identificació del Jesús que supera les lleis de l'espai (*portes tancades*) amb el que van conèixer a Galilea.

La invitació a tocar-lo (*Palpeu-me*) vol mostrar la corporeïtat singular del Ressuscitat.

La clau decisiva és que de tot això *en som testimonis*.

Mn. José Luis Arín